

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1709

Vragen van het lid **Dijkgraaf** (SGP) aan de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap over *het initiatief MEDIA & COO* (ingezonden 11 februari 2011).

Antwoord van minister **Van Bijsterveldt-Vliegenthart** (Onderwijs, Cultuur en Wetenschap), mede namens de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (ontvangen 8 maart 2011).

Vraag 1

Bent u bekend met het initiatief MEDIA & COO van de organisatie OUDERS & COO?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

In hoeverre herkent u zich in de conclusie van OUDERS & COO dat de codeurs van Kijkwijzer in de loop der jaren soepeler met de checklist omgaan en dat het toezicht hierop gebrekkig is? Welke gevolgen verbindt u hieraan?

Antwoord 2

Hier herken ik mij niet in. Het Kijkwijzer systeem is gebaseerd op wetenschappelijke kennis, speelt in op nieuwe ontwikkelingen in het media-aanbod en houdt zorgvuldig rekening met de wensen van ouders en opvoeders. De kwaliteit van de Kijkwijzer classificaties van televisieprogramma's en films wordt regelmatig gecontroleerd door medewerkers van het NICAM. Het Commissariaat voor de Media houdt metatoezicht op de wijze waarop omroepen en distributeurs de Kijkwijzer toepassen en brengt hierover jaarlijks zijn rapport uit. Over 2009 concludeerde het Commissariaat dat: «De classificaties betrouwbaar, valide, stabiel, consistent en nauwkeurig zijn en dat het NICAM zorgvuldig waakt over de betrouwbaarheid van het systeem».

Vraag 3

Bent u ook van mening dat alternatieve beoordelingen naast de Kijkwijzer voor ouders verwarrend kunnen werken en dat zoveel mogelijk gestreefd moet worden naar eenduidigheid in de advisering? Bent u in dit licht bereid te bezien welke lessen getrokken kunnen worden uit het onderzoek van

¹ Persbericht OUDERS & COO, 8 februari 2011.

ouders & COO, waaruit blijkt dat de Kijkwijzer in internationaal perspectief op diverse punten flink afwijkt?

Antwoord 3

Ik vind dat de Kijkwijzer de aangewezen methode is om ouders en opvoeders te informeren over mogelijke schadelijkheid van mediaproducties. Er kunnen uiteraard maatschappelijke initiatieven zijn die vanuit een eigen perspectief ouders informeren. Het is daarbij in het belang van ouders dat helder is waarop vergelijkingen zijn gebaseerd.

Ik deel de conclusie van Ouders & COO niet dat Kijkwijzer in internationaal perspectief afwijkt. In het Duitse wetenschappelijke tijdschrift TV-Diskurs wordt elk kwartaal een vergelijking van *Europese* filmclassificaties gepubliceerd. Daaruit blijkt stelselmatig dat de Kijkwijzer classificaties voor het overgrote deel in lijn zijn met Duitsland, Engeland en Scandinavië. Internationale vergelijkingen kunnen overigens niet zomaar gemaakt worden omdat de uitgangspunten niet altijd gelijk zijn. Kijkwijzer waarschuwt voor mogelijke *schadelijkheid*, terwijl de classificaties van buitenlandse keuringen vaak een combinatie zijn van *schadelijkheid en geschiktheid*.

Vraag 4

Hoe beoordeelt u het pleidooi voor een krachtige ouderorganisatie in medialand, die zich als een effectief tegenwicht in de markt kan opstellen? Op welke wijze wilt u naast voorlichting ook de positie van ouders als belangenbehartiger versterken?

Antwoord 4

Bij de Kijkwijzer zijn ouders vanaf de start betrokken via consumentenonderzoek en via de onafhankelijke Adviescommissie van het NICAM. Dat vind ik voor dit systeem afdoende. Verschillende vertegenwoordigers van ouderorganisaties zijn lid van deze commissie en hebben zo invloed op het systeem. Ouders & Coö is in het verleden herhaaldelijk uitgenodigd om deel uit te maken van deze commissie maar kiest hier niet voor.

Vraag 5

Heeft het Nederlands Instituut voor de Classificatie van Audiovisuele Media (NICAM) inmiddels besloten aan de Kijkwijzer een criterium voor hufterig gedrag toe te voegen, gelet op de mogelijke agressie die het gevolg is van bepaalde films?² Zo nee, bent u bereid hierop bij het NICAM aan te dringen?

Antwoord 5

De huidige pictogrammen die waarschuwen voor geweld en ruw taalgebruik zijn ook van toepassing op «hufterig gedrag». Ik heb het NICAM gevraagd om nog eens na te gaan of hufterig gedrag in de codering voldoende zwaar wordt meegewogen. Het NICAM heeft aangegeven te zullen onderzoeken of er reden is om met de wetenschappers te bekijken of dit aanleiding geeft de criteria aan te passen. Dit eist zorgvuldigheid en dient – zoals het hele Kijkwijzer systeem – gebaseerd te zijn op feiten en wetenschappelijke inzichten.

Vraag 6

Onderkent u dat voor de status van de Kijkwijzer van belang is dat de uitwerking en handhaving consequent ter hand worden genomen? Hoe is de coulancregeling voor bioscopen om kinderen vanaf 14 jaar onder begeleiding toe te laten bij films die slechts voor 16-jarigen geschikt zijn te rijmen met de systematiek van de Kijkwijzer? Bent u van plan hier een eind aan te maken? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 6

In 2010 hebben de daartoe aangewezen buitengewoon opsporingsambtenaren 946 controles uitgevoerd bij bioscopen, bibliotheken, videotheken en winkels in het kader van de handhaving van artikel 240a Sr. Er is drie maal proces-verbaal opgesteld. De coulancregeling voor bioscopen is ingevoerd om ouders de gelegenheid te geven ook zelf in te schatten of hun kind

² De Pers, 28 januari 2011.

voldoende «rijp» is om de film te zien. Zij kunnen immers bij vertoning van de film in de huiskamer dezelfde afweging maken. Na ruim een jaar ervaring met dit «parental guidance» systeem, dat ook in een aantal andere landen wordt toegepast, heeft de bioscoopbond te kennen gegeven dat het tot veel verwarring onder het publiek leidt. Veel bioscopen houden zich daarom liever strikt aan art. 240a Sr, ongeacht of het kind door zijn ouder(s) wordt begeleid. Binnenkort zal met de bioscoopbranche overlegd worden om in ieder geval bij het meest schadelijk te achten beeldmateriaal, met de classificatie 16 jaar, geen parental guidance meer toe te passen.